

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/70/2018
Identifikačné číslo spisu: 3514200382
Dátum vydania rozhodnutia: 15.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3514200382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EUROHAUSE, s.r.o., so sídlom Orviska cesta 7137, 921 01 Piešťany, IČO: 36 286 087, právne zastúpený JUDr. Štefan Kočan, advokát, so sídlom Nitrianska 1837/5, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Obec Lúka, so sídlom Lúka 205, IČO: 00 311 758, právne zastúpený JUDr. Adriana Ručkayová, advokátka, so sídlom Inovecká 8, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, v spore o zaplatenie 51 153,3 eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 8Co/38/2018-581 zo dňa 26. júna 2018, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením zo dňa 24. apríla 2018, č. k. 9Cb/198/2014-486 rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 54 153,34 eur s príslušenstvom titulom zaplatenie stavebných prác na stavbe „D.“ v obci Q.. Uviedol, že práce boli vyfaktúrované faktúrou č. 82012 zo dňa 9. marca 2012, boli zrealizované na základe objednávky stavebného dozoru investora, ale neboli objednané firmou FURMET GROUP, s.r.o., ktorý bol objednávateľom prác na základe zmluvy o dielo č. 02/95/2010 uzavretej medzi objednávateľom FURMET GROUP, s.r.o. a zhotoviteľom a žalobcom.

3. Citoval návrh žalovaného, doručený dňa 19. apríla 2018 na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. C. s. p. s tým, že žiadal uložiť žalobcovi sumu 20 000,- Eur do úschovy na súde, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej z dôvodu, že medzi sporovými stranami nikdy nebola uzavretá zmluva, spor sa vlečie niekoľko rokov a žalobca nepredložil jediný dôkaz, že by si žalovaný u žalobcu nejaké práce objednal. Žalovaný má obavy, či v prípade jeho úspechu bude mať žalobca finančné prostriedky na úhradu nákladov vzniknutých v tomto konaní, ako aj trovy právneho zastúpenia, keďže spoločnosť nie je v dobrom finančnom zdraví a z jej verejne prístupnej účtovnej závierky je zrejmé, že účtovné obdobie skončila so záväzkami vo výške 853 478,- eur, pričom jej vlastné imanie

tvorí len 820 508,- eur. Uloženie neodkladného opatrenia označil ako prostriedok zabezpečenia tej strany, ktorá neodkladne opatrenie navrhla.

4. S poukazom na ustanovenie § 325 C. s. p., § 326 ods. 1 a 2 C. s. p. a § 329 ods. 1 veta prvá C. s. p. a § 330 ods. 1 C. s. p. konajúci súd vysvetlil predpoklad úspešnosti pri návrhu na uloženie neodkladnosti opatrenia a dospel záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v priebehu konania môže podať iba žalobca. Za podstatné okrem iného považoval uviesť, že ani z obsahovej stránky návrhu na uloženie neodkladného opatrenia nevyplýva, že žalovaný preukázal dôvodnosť návrhu na uloženie neodkladného opatrenia.

5. Vychádzajúc zo všetkých citovaných skutočností návrh na uloženie neodkladného opatrenia zamietol.

6. O odvolaní žalovaného (list v spise č. 558) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 8Cob/38/2018-581 zo dňa 26. júna 2018 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. V dôvodoch uznesenia sa ako prvou otázkou zaoberal správnosťou konštatovania súdu prvej inštancie, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má právo podať výlučne žalobca. S týmto vyjadreným právnym záverom sa odvolací súd nestotožnil, keďže znenie uznesenia § 326 C. s. p. má na mysli navrhovateľa neodkladného prípadne zabezpečovacieho opatrenia, ktorého postavenie nemusí byť výhradne spojené so žalobcom ako stranou oprávnenou podať takýto návrh. Konštatoval, že uvedený právny záver vyplýva aj zo samotného znenia ustanovenia § 324 ods. 1 C. s. p., ktoré hovorí, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom neoznačuje stranu sporu, teda žalobcu, ktorá by bola výlučne oprávnená takýto návrh podať.

8. S odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh na neodkladné opatrenie pre tvrdenú potencionálnu insolventnosť žalobcu zamietnutý sa odvolací súd plne stotožnil. Vyjadrený právny záver súdu prvej inštancie doplnil o fakt, že táto skutočnosť navyše nebola osvedčená ani v odvolacom konaní, ako ani to, že by žalobca ne hospodárne nakladal so svojim majetkom v snahe vyhnúť sa svojim budúcim možným záväzkom, pričom v tomto štádiu konania nie je možné ani tvrdiť, že nárok žalobcu je nedôvodný.

9. V bode 15 odôvodnenie odvolací súd dospel k jednoznačnému právnemu názoru, že žalovaný jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil, ako ani neodkladnú potrebu úpravy pomerov ani ohrozenie výkonu exekúcie v uvedenom návrhu a ani v odvolaní, čím nesplnil ani jeden z potrebných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

10. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 23. júla 2018, podal žalobca dovolanie, podaním doručeným dňa 7. septembra 2018.

11. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. s tým, že má za to, že súd nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia na základe predložených dôkazov po právnej stránke, ako aj znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Opätovne, ako aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konštatoval, že návrh žalobcu o zaplatenie sumy 51 153,34 eur titulom neuhradených faktúr bol od začiatku neopodstatnený s ohľadom na neexistenciu zmluvy medzi nimi. Zároveň poukázal na dĺžku konania v tejto spornej veci, s čím sú spojené nemalé trovy právneho zastúpenia napriek tomu, že žalobca nepredložil jediný relevantný dôkaz ohľadne oprávnenosti ním uplatneného návrhu.

12. Opätovne uvádzal dôvody prečo návrh na neodkladné opatrenie podal s poukazom aj na znenie č. 138/1994 Zb. o majetku obce a jej občanov a ochrany tvorby životného prostredia. Zdôraznil, že postupom odvolacieho súdu žalovanému bolo znemožnené sa riadne vyjadriť k vyjadreniu žalobcu, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania a zásady rovnosti zbraní, teda k porušeniu práva

na spravodlivý proces.

13. Žalovaný zastáva názor, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia splnil, ako aj to, že jeho uloženie by nezasiahlo neprímeraným spôsobom do práv a jeho charakter zanikne z dôvodu uvedených v ustanovení § 333a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a prikázal Krajskému súdu v Trenčíne v potrebnom rozsahu vec znovu prerokovať a rozhodnúť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), ako súd dovolací, po zistení, že dovolanie podala včas strana (§ 424 C. s. p.) zastúpená advokátom, proti uzneseniu odvolacieho súdu, podľa § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

15. Dovolanie bolo podané za účinnosti C. s. p. s poukazom na všetky ustanovenia ohľadne dovolania.

16. Z ustanovenia § 419 C. s. p. je zrejmé, že dovolanie je prípustné, ak to zákon pripúšťa proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

17. Z ustanovenia § 420 písm. f/ s poukazom, na ktoré žalovaný prípustnosť dovolania označil vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí ak: súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Z uvedeného znenia jednoznačne vyplýva, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. je viazané na fakt, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho konania vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí. Uznesenie napadnutého dovolaním, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej a ani vo veci, ktorým sa konanie končí.

19. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

21. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania platí ustanovenie § 453 ods. 1 C. s. p.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.